

Odluka kojom se donosi Zakon o ministarskim i vladinim imenovanjima Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) “mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Podsjećajući na potrebu koju je međunarodna zajednica prepoznala da se poveća javnost i odgovornost u procesu imenovanja lica na rukovodeće pozicije u državnim organima, a naročito u javnim preduzećima;

Imajući na umu prioritet koji je Vijeće za implementaciju mira, na sastanku održanom u Briselu 23-24. maja 2000. god., dalo privatizaciji značajnog broja preduzeća u javnom vlasništvu ili kontroli nakon javnog procesa u interesu građana BiH i koji će podstaći uvođenje novog menadžmenta;

Konstatujući da jedan od elemenata u prestrukturiranju preduzeća u javnom vlasništvu ili kontroli predstavlja uvođenje standarda dobrog upravljanja u tim preduzećima, te da postoji potreba da se obezbijedi imenovanje na osnovu kvaliteta i stručnosti, te postupak izbora za pozicije u sastavu upravnih odbora tih preduzeća. Konstatujući takođe da, u interesu javne vlasti, sva imenovanja na javne pozicije treba da se izvrše na osnovu postupka javnog izbora;

Konstatujući takođe potrebu da se unaprijedi kultura prakse dobrog upravljanja kojom će se ojačati povjerenje investitora da ulože ili zadrže svoj kapital u Bosni i Hercegovini;

Uzimajući u obzir da se Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine usvojenim u junu 2002. godine reguliše izbor, upravljanje, profesionalno napredovanje, naknade i socijalna prava javnih službenika na način kojim se unaprjeđuje profesionalnost i politička nezavisnost državnih službenika;

Uzimajući u obzir dalje činjenicu da određena imenovanja u javnim organima nisu obuhvaćena postojećim zakonima o državnoj službi, postoji potreba za zakonom koji će to regulisati, obezbjeđujući principe zakonitosti, kvaliteta, nezavisne provjere, otvorenosti i transparentnosti, odgovornosti i zastupljenosti pri zapošljavanju.

Imajući na umu sveukupnost gore navedenih pitanja, Visoki predstavnik ovim donosi slijedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o ministarskim i vladinim imenovanjima

Bosne i Hercegovine

Zakon koji slijedi, i koji čini sastavni dio ove Odluke, stupa na snagu kako je to utvrđeno članom 20. ovog Zakona ali na privremenoj osnovi sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i postavljanja bilo kakvih uslova.

Odluka stupa na snagu odmah i biće odmah objavljena u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine .

ZAKON O MINISTARSKIM IMENOVANJIMA, IMENOVANJIMA VIJEĆA MINISTARA I DRUGIM IMENOVANJIMA BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, 26. februar 2003. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik